

APPENZELLER

(Appenzeller Sennenhund, Appenzell Cattle Dog)

Kraj pochodzenia: Szwajcaria

Data publikacji obowiązującego wzorca: 23.05.2003

Przeznaczenie: Pies, zaganiający, stróżujący, pilnujący, domowy i podwórzowy; dziś także pies pracujący i rodzinny.

Klasyfikacja: Grupa 2 - Sznaucery, pinczery, molosy, szwajcarskie psy pasterskie i rasy pokrewne.
Sekcja 3 - Szwajcarskie psy pasterskie.
Nie podlega próbom pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Appenzeller został opisany po raz pierwszy w 1853 r. w „Tierleben der Alpenwelt” („Życie zwierząt w Alpach”) jako „donośnie szczekający, krótkowłosy, średniej wielkości, wielokolorowy pies pasterski”, który „miejscami używany jest do pilnowania zabudowań oraz zaganiaania stad”.

W roku 1895 popularyzator rasy, inspektor leśny Max Sieber, wezwał Szwajcarski Związek Kynologiczny, aby uczyniono coś dla appenzellera. W roku 1898 radny kantonu St. Gallen przeznaczył 400 franków w celu wyodrębnienia hodowli appenzellerów. Na zlecenie SKG stworzono komisję, ustalono cechy rasy i wyszukano na targu w Altstaetten 9 psów i 7 suk, za które przyznano premie w wysokości 5-10 franków. Na skutek tego w roku 1989 na pierwszej międzynarodowej wystawie psów w Winterthur wystawiono 8 Appenzellerów, w próbnie wprowadzonej klasie „psów pasterskich górskich” Dzięki inicjatywie prof. dr Alberta Heima i jego zaangażowania w popularyzację szwajcarskich psów pasterskich, w tym i appenzeller’a, w 1906 r. powstał Klub Appenzeller’a, którego celem była popularyzacja rasy oraz utrzymanie jej w stanie „naturalnym”. Wraz z wprowadzeniem obowiązkowej rejestracji szceniąt w księdze rodowodowej appenzeller’a rozpoczęła się planowa hodowla w czystości rasy.

W 1914 prof. Heim wypracował pierwszy obowiązujący wzorzec rasy. Ojczyzną appenzeller’a był region Appenzell, dziś rasa rozpowszechniona jest w całej Szwajcarii, a hodowana również w wielu innych krajach. Pojęcie „Appenzeller Sennenhund” jest dziś wyraźnie sprecyzowane i rasa jako taka wyraźnie wyodrębniona z pośród pozostałych ras szwajcarskich psów pasterskich. Pomimo iż Appenzeller zyskał

sobie wielu miłośników, baza hodowlana jest nadal bardzo wąska, dlatego też jedynie odpowiedzialna i uważna hodowla pozwoli zachować i pogłębić wrodzone znakomite cechy tej rasy.

WYGLĄD OGÓLNY:

Trójkolorowy, średniej wielkości, budowa w proporcjach zbliżona do kwadratu, harmonijny we wszystkich elementach, muskularny, bardzo ruchliwy i zwinny, o bystrym wyrazie.

WAŻNE PROPORCJE:

Wzrost w kłębie do długości tułowia = 9:10, pies raczej krępy niż wydłużony. Długość kufy do mózgowcowej = 4:5

USPOSOBIENIE/CHARAKTER:

Żywy, pełny temperamentu, pies pewny siebie i odważny. Nieco nieufny wobec obcych, nieprzekupny stróż, przyjazny, szybko uczący się.

GŁOWA:

Wielkością pasująca do tułowia, lekko klinowata.

Mózgowcowca:

Prawie płaska, najszersza między uszami, równomiernie zwężająca się w kierunku kufy. Guz potyliczny słabo zaznaczony. Umiarkowanie wyraźna bruzda czołowa.

Stop: Słabo zaznaczony.

Trzewiowca:

Nos: U psów czarnych nos czarny, u czekoladowych brązowy (możliwie ciemny).

Kufa: Średnio masywna, zwężająca się równomiernie, ale nie spiczasta, z silną żuchwą, grzbiet nosa prosty.

Wargi: Suche i przylegające, u czarnych psów czarne, u czekoladowych brązowe (możliwie ciemno pigmentowane)

Uzębienie: Silny, pełny zgryz nożycowy, dopuszczalny również zgryz cęgowy. Dopuszcza się brak pierwszego przedtrzonowca (P1), podwójne P1 oraz brak (M3)

Policzki: Nie uwypuklone.

Oczy: Raczej małe, o kształcie migdała, nie wypukłe, w stosunku do nosa nieco ukośnie osadzone, o żywym wyrazie, kolor: u czarnych psów – ciemnobrązowe do brązowych, u czekoladowych jaśniejsze, lecz tak ciemne jak to tylko możliwe.

Powieki: dobrze przylegające, u czarnych psów czarne, u brązowych brązowe (możliwie ciemno pigmentowane)

Uszy: Zdecydowanie wysoko i szeroko osadzone, wiszące. W spoczynku płasko przylegające do policzków, trójkątne o lekko zaokrąglonych koniuszkach. Przy natężonej uwadze skierowane ku przodowi tak by głowa oglądana z przodu i z góry sprawiała wrażenie wyraźnego trójkąta.

SZYJA:

Średniej długości, mocna, sucha.

TUŁÓW:

Mocny, zwarty.

Grzbiet: Umiarkowanie długi, silny, prosty.

Partia łędźwiowa: Krótka i dobrze umięśniona.

Zad: Krótki, będący przedłużeniem linii grzbietu.

Klatka piersiowa: Szeroka, głęboka, sięgająca do łokci, z wyraźnym przedpiersiem. Mostek sięgający daleko do tyłu. Klatka piersiowa o okrągło-owalnym przekroju.

Brzuch: Nieznacznie podkasany.

OGON:

Wysoko osadzony, silny, średniej długości, pokryty gęstym włosiem, nieco dłuższym na spodniej części. W ruchu ogon ciasno zakręcony nad grzbietem lub na boku. W spoczynku tolerowany ogon zwisający.

KOŃCZYNY:

O mocnym kośćcu.

Kończyny przednie: Dobrze umięśnione, proste, oglądane z przodu równoległe i niezbyt wąsko ustawione.

Łopatka: Długa i ukośna.

Ramiona: Tej samej co łopatka długości lub tylko nieznacznie krótsze. Kąt między łopatką i ramieniem niezbyt rozwarty. Dobrze przylegające łokcie.

Przedramię: Proste, suche.

Śródrezcze: Oglądane z przodu tworzy z przedramieniem linię prostą, oglądane z boku jest zaledwie lekko nachylone do podłoża.

Kończyny tylne: Dobrze umięśnione, oglądane z tyłu proste, równoległe i niezbyt wąsko ustawione, typowe dla rasy kątownie daje efekt dość stromej łapy tylnej.

Udo: Dość długie, tworzy z podłożem kąt rozwarty, proporcjonalny do kątownia przednich kończyn.

Podudzie: Prawie tej samej długości co udo lub nieznacznie krótsze. Tworzy z udem niezbyt rozwarty kąt. Suche i dobrze umięśnione.

Staw kolanowy: dość rozwarty

Staw skokowy: Stosunkowo wysoko usytuowany.

Śródstopie: Prostopadłe do podłoża, równoległe wobec siebie ustawione. Nie wykręcone ani do wewnątrz ani na zewnątrz. Ostrogi muszą być usunięte, za wyjątkiem krajów, gdzie operacyjne usuwanie ostróg jest zabronione.

Stopa: O krótkich, wysklepionych i zwartych palcach.

RUCH:

Dynamiczny o długim wyroku. W kłusie kończyny oglądane z przodu i z tyłu – prowadzone prosto.

OKRYWA WŁOSOWA:

Włos ościsty, twardy i przylegający. Włos okrywowy gęsty i błyszczący. Podszerstek gęsty, czarny, brązowy lub szary. Niepożądane prześwity podszerstka. Lekko falujący włos na kłębie i grzbiecie tolerowany lecz niepożądany.

Umaszczenie podstawowe czarne lub czekoladowe z symetrycznym rdzawobrazowym podpalaniem i białymi znaczeniami. Małe rdzawobrazowe plamki nad oczami. Podpalanie również na policzkach, symetrycznie po obu stronach klatki piersiowej na wysokości stawów barkowych oraz na kończynach, gdzie musi rozdzielać umaszczenie czarne (ewentualnie czekoladowe) od białego.

Białe znaczenia:

Dobrze widoczna biała strzałka schodząca nieprzerwanie na grzbiet nosa i obejmująca całą kufę lub jej część.

Biało umaszczona broda oraz krawat na podgardlu sięgający nieprzerwanie klatki piersiowej.

Białe skarpetki na wszystkich kończynach.

Biały koniec ogona.

Biała plama na karku lub obejmująca szyję w połowie biała obroża są tolerowane.

Cienka, pełna biała obroża również tolerowana, lecz niepożądana.

WIELKOŚĆ:

Wzrost w kłębie:	Psy	52-56 cm,
	Suki	50-54 cm,

Z tolerancją plus-minus 2 cm.

WADY:

Każde odstępstwo od wzorca należy traktować jako wadę. Jej ocena winna być proporcjonalna do stopnia tego odstępstwa.

- Brak wyrazu płci.
- Zbyt wydłużona lub nieharmonijna budowa.
- Delikatny lub zbyt gruby kościec.
- Niedostatecznie umięśniony.
- Bardzo ciężka lub zbyt lekka głowa.
- Okrągła czaszka.
- Zbyt silnie zaznaczony stop.
- Zbyt długa, zbyt krótka, delikatna, szpiczasta kufa, grzbiet nosa inny niż prosty (tzw. nos rzymski).
- Zbyt silnie rozwinięte fafle.
- Brak więcej niż jednego (P1).
- Zbyt silnie uwypuklone policzki.
- Okrągłe, wyłupiaste lub zbyt jasne oczy.
- Zbyt małe, za duże, odstające, zbyt wysoko lub zbyt nisko osadzone uszy.
- Grzbiet łękowaty, karpiowaty.
- Przebudowany lub opadający zad.
- Podkasany brzuch.
- Płaska lub zbyt beczkowata klatka piersiowa, brak przedpiersia, zbyt krótki mostek.
- Luźno zawinięty ogon, koniuszek ogona sięga jego nasady.
- Niewystarczające kątownie przednich i/ lub tylnych kończyn.
- Odstające łokcie.
- Luźne nadgarstki.
- Krowia postawa.
- Owalnie wydłużona łapa (tzw. zajęcza), mało zwarte palce.
- Nieprawidłowy ruch np. drobiąco - szczudłowaty (szytywny), wąskie prowadzenie kończyn lub ich krzyżowani itp.
- Prześwitujący podszerstek.

Znaczenia:

- Czarne plamy na białych znaczeniach.
- Przerwane znaczenia na głowie (strzałka).
- Nieprzerwany, szeroki biały kołnierz.
- Niejednolita biel na klatce piersiowej.
- Białe skarpetki sięgające powyżej stawu nadgarstkowego, brak bieli na łapach i /lub końcu ogona.
- Zbyt niski lub wysoki wzrost (wykraczający poza dopuszczalny przedział).

- Niepewne charakter, brak temperamentu, agresywność

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Lęklivość, agresywność.
- Przodo- lub tyłozgryz, zgryz przemienny.
- Entropium, ektropium.
- Niebieskie lub niebiesko-plamiste oczy.
- Sierpowaty ogon (czubek nie sięga nasady ogona), zdecydowanie wiszący lub załamany ogon.
- Inny gatunek włosa niż twardy.
- Brak trójbarwności.
- Umaszczenie podstawowe inne niż czarne lub czekoladowe.

Psy, które wykazują nienormalne zachowania, lub zachowania zaburzone, muszą zostać zdyskwalifikowane

UWAGA:

Psy muszą mieć dwa, normalnie rozwinięte jądra, w pełni usytuowane w mosznie.